

Моја сећања на Земунску гимназију:

Земунску гимназију уписао сам 1996. године, након полагања пријемног испита. Сећам се велике гужве на пријављивању и помало нелагодног осећаја за време испита који није био само последица треме већ и због тога што сам се налазио у здању које је одисало традицијом. Наравно, тај осећај је нестао убрзо након што је почела школска година, а две године касније учествовао сам у прослави 140 година од оснивања Земунске гимназије. Уписао сам се на природни смер, што би по логици подразумевало да су више заступљени предмети као што су математика, физика, хемија и томе слично али су ми из 1. године највише остале урезане у сећање муке које сам имао са латинским. Свих детаља се не сећам али сам запамтио да смо уз 'тимски рад' на контролним задацима успели некако да се извучемо из свега.

Тај дух заједништва, помоћи и међусобне солидарности у одељењу био је присутан током целог школовања. Проживљавали смо заједно и добре ствари и тинејџерске несташлуке, дружили се у гимназији и излазили заједно у слободно време, некада били у кафићу поред гимназије мада је требало да будемо у учионици, а некада остајали у учионици после часова да једни другима помогнемо око градива и учења. Све то допринело је да велика већина нас из одељења и данас останемо у контакту, виђамо се и дружимо иако је неколицина људи отишла из Србије. И моји најбољи пријатељи су из гимназијског разреда.

Наравно, добре школе нема без професора који су пре свега били добри људи и педагози, а затим и предавачи. Разредни старешина мог шестог одељења у првој и део друге године је била Милица Вукотић, а затим до краја четврте године Наум Недић. Мислим да су у ситуацијама када су давали подршку и када су се љутили на нас били доследни и зато их највише ценим. Моју склоност ка физици подржали су професори физике Гордана Кленцовљевић и Бранка Рађеновић које су ме током четири године у гимназији подстакли да истражим мало шире од предвиђеног градива и вероватно доста допринели мом опредељењу да упишем Физички факултет и наставим да се бавим науком након завршетка.

Данас када се осврнем и присетим многих ствари могу да кажем да је гимназијско доба јако леп период мог живота кога се радо сећам и имам пуно лепих успомена на Земунску гимназију.

У Београду 21. марта 2016. године

Никола Шкоро

[Др Никола Шкоро данас](#)